

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Τριάντα Τέσσερα

Η Αποκάλυψη του Δανιήλ: Μια Προφητική Πορεία μέσα από την Ιστορία της Γης και τις Κρίσεις του Θεού

Jeff Pippenger
2023-12-29

Τα πρώτα έξι κεφάλαια του βιβλίου του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν την ιστορία του θηρίου της γης της Αποκάλυψης δεκατρία. Οι Ηνωμένες Πολιτείες (το θηρίο της γης) άρχισαν ως η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας το 1798, όταν ο παπισμός (το θηρίο της θαλάσσης της Αποκάλυψης δεκατρία) έλαβε μία προφητική θανατηφόρο πληγή, και ολοκλήρωσαν την κυριαρχία τους ως η πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας.

Η ιστορία του θηρίου της γης είναι η ιστορία της προειδοποίησης περί της προσεγγίσεως των κρίσεων του Θεού. Στην αρχή της ιστορίας του θηρίου της γης άρχισε η διερευνητική κρίση του Θεού, και στο τέλος του θηρίου της γης αρχίζει η εκτελεστική κρίση του Θεού. Η προειδοποίηση περί της προσεγγίσεως της διερευνητικής κρίσεως του Θεού, στην αρχή, παριστάνετο από το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο δεκατέσσερα, το οποίο έφθασε στον «καιρό του τέλους» το 1798. Η προειδοποίηση περί της προσεγγίσεως της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού, στο τέλος, παριστάνεται ως τα μηνύματα των τριών αγγέλων της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο δεκατέσσερα, τα οποία έφθασαν στον «καιρό του τέλους» το 1989.

Σε κάθε «καιρό του τέλους» αποσφραγίζεται ένα μέρος του βιβλίου του Δανιήλ. Κατά την αρχική ιστορία του θηρίου της γης, το 1798, αποσφραγίσθηκαν τα κεφάλαια επτά, οκτώ και εννέα του Δανιήλ. Τα κεφάλαια αυτά παριστάνονται ως το όραμα του ποταμού Ουλάι. Κατά την τελική ιστορία του θηρίου της γης, το 1989, αποσφραγίσθηκαν τα κεφάλαια δέκα, ένδεκα και δώδεκα του Δανιήλ. Τα κεφάλαια αυτά παριστάνονται ως το όραμα του ποταμού Ιδδεκέλ. Κάθε φορά που αποσφραγίζεται το βιβλίο του Δανιήλ, επιφέρεται επί της γενεάς που τότε ζει μια δοκιμαστική διαδικασία τριών σταδίων.

Και είπε· Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οἱ λόγοι εἶναι κεκλεισμένοι καὶ εσφραγισμένοι ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους. Πολλοὶ θέλουσι καθαρισθῆ καὶ λευκανθῆ καὶ δοκιμασθῆ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσι πράξει ἀσεβῶς· καὶ οὐδεὶς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐννοήσῃ· οἱ δὲ συνετοὶ θέλουσιν ἐννοήσῃ.
Δανιήλ 12:9, 10.

Η τριμερής διαδικασία δοκιμασίας βασίζεται στη δομή της εβραϊκής λέξεως που μεταφράζεται ως «αλήθεια», η οποία σχηματίστηκε με τον συνδυασμό του πρώτου, του δέκατου τρίτου και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου. Η εβραϊκή αυτή λέξη αντιπροσωπεύει και κατέχει τη δημιουργική δύναμη του Θεού. Κάθε προφητική αλήθεια είναι δομημένη επάνω σε αυτή τη λέξη, όπως και η τριμερής διαδικασία δοκιμασίας στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ. Η λέξη αυτή αντιπροσωπεύει όχι μόνο τη δημιουργική δύναμη του Θεού, αλλά και τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι η Αλήθεια και ο οποίος είναι επίσης ο Πρώτος και ο Έσχατος, όπως αυτό

παριστάνεται από το πρώτο και το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου.

Η απαρχική ιστορία του θηρίου της γης, όταν η προειδοποίηση περί της επικείμενης ανακριτικής κρίσεως έφθασε κατά τον καιρό του τέλους το 1798, παριστάνεται από τον πρώτο άγγελο της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκαλύψεως κεφάλαιο δεκατέσσερα περιέχει καθένα από τα τρία βήματα, τα οποία είναι η αλήθεια, και τα οποία παριστάνουν τη δοκιμαστική διαδικασία τριών βημάτων που αντιμετώπισε η γενεά όταν ο πρώτος άγγελος έφθασε το 1798.

Και είδα άλλον άγγελο να πετά στο μεσουράνημα, έχοντας το αιώνιο ευαγγέλιο, για να το κηρύξει σε εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό, λέγοντας με δυνατή φωνή: Φοβήθητε τον Θεό και δώστε δόξα σ' αυτόν, διότι ήλθε η ώρα της κρίσεώς του· και προσκυνήστε εκείνον που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων. Αποκάλυψη 14:6, 7.

Η τελική ιστορία του θηρίου της γης, όταν η προειδοποίηση περί της προσεγγίσεως της εκτελεστικής κρίσεως έφθασε κατά τον καιρό του τέλους το 1989, παριστάνεται από τους τρεις άγγελους του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Οι τρεις άγγελοι της Αποκαλύψεως 14 αντιπροσωπεύουν τα τρία βήματα, τα οποία είναι η αλήθεια, και οι τρεις άγγελοι αντιπροσωπεύουν τη δοκιμαστική διαδικασία τριών βημάτων, η οποία ήλθε αντιμετώπι με τη γενεά που ζούσε όταν ο τρίτος άγγελος έφθασε το 1989.

Και είδα άλλον άγγελον να πετά στο μεσουράνημα, έχοντας το αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σε εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό, λέγοντας με δυνατή φωνή, Φοβηθείτε τον Θεό και δώστε δόξα σ' αυτόν, διότι ήλθε η ώρα της κρίσεώς του· και προσκυνήστε αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων. Και ακολούθησε άλλος άγγελος, λέγοντας, Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη, διότι έκανε όλα τα έθνη να πιουν από το κρασί του θυμού της πορνείας της. Και τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή, Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαμβάνει το χάραγμα του επάνω στο μέτωπό του ή στο χέρι του, και αυτός θα πει από το κρασί του θυμού του Θεού, που είναι χυμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι της οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου· και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος λαμβάνει το χάραγμα του ονόματός του. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού. Αποκάλυψη 14:6–12.

Το βιβλίο του Δανιήλ είναι δομημένο επάνω στα μηνύματα των τριών αγγέλων. Η δομή αυτή είναι τόσο τα τρία βήματα της εβραϊκής λέξεως για την «αλήθεια», όσο και η αντίστοιχη τριμερής διαδικασία δοκιμασίας· όμως η διαδικασία της δοκιμασίας εκτυλίσσεται επάνω στην ιστορική γραμμή του θηρίου της γης του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης (των Ηνωμένων Πολιτειών), καθώς και στην ιστορική γραμμή των δύο κεράτων του θηρίου της γης (του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού). Η ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, αρχίζοντας το 1798 και συνεχίζοντας έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, είναι η ίδια περίοδος της ιστορίας μέσα στην οποία υπάρχει η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Το βιβλίο

του Δανιήλ, επομένως, περιλαμβάνει επίσης τη δομή που απεικονίζει την ιστορία του Αντβεντισμού, αρχίζοντας το 1798 και συνεχίζοντας έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Πράττοντας τούτο, το βιβλίο του Δανιήλ προσδιορίζει τις ίδιες προφητικές ιστορίες που παριστάνονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, και, πράττοντας τούτο, παρέχει τον πρώτο μάρτυρα που οδηγεί στην τελείωση το μήνυμα του δευτέρου μάρτυρος. Η τελείωση των δύο βιβλίων επιτυγχάνεται με το ίδιο προφητικό φαινόμενο που υπήρχε στη σχέση της Παλαιάς Διαθήκης και της Καινής Διαθήκης.

«Η ιστορία της ζωής, του θανάτου και της αναστάσεως του Ιησού, ως του Υιού του Θεού, δεν μπορεί να αποδειχθεί πλήρως χωρίς τη μαρτυρία που περιέχεται στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Χριστός αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη τόσο καθαρά όσο και στην Καινή. Η μία μαρτυρεί περί ενός Σωτήρος που επρόκειτο να έλθει, ενώ η άλλη μαρτυρεί περί ενός Σωτήρος που έχει έλθει κατά τον τρόπο που προείπαν οι προφήτες. Για να εκτιμηθεί το σχέδιο της απολυτρώσεως, η Γραφή της Παλαιάς Διαθήκης πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή. Είναι το δοξασμένο φως από το προφητικό παρελθόν που αναδεικνύει με σαφήνεια και ωραιότητα τη ζωή του Χριστού και τις διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Τα θαύματα του Ιησού αποτελούν απόδειξη της θεότητάς Του· αλλά οι ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός είναι ο Λυτρωτής του κόσμου βρίσκονται στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης σε σύγκριση με την ιστορία της Καινής. Ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους: “Ερευνάτε τας Γραφάς· διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζώην αιώνιον· και εκείνοι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού.” Κατά τον καιρό εκείνο δεν υπήρχε καμία άλλη Γραφή εκτός από εκείνη της Παλαιάς Διαθήκης· επομένως, η εντολή του Σωτήρος είναι σαφής.» Spirit of Prophecy, τόμος 3, 211.

Η «ιστορία της ζωής, του θανάτου και της αναστάσεως του Ιησού» συνοψίζει το έργο του Χριστού υπέρ του ανθρωπίνου γένους και μαρτυρεί περί των τριών βημάτων, και αυτά τα τρία βήματα είναι η «αλήθεια». Η εβραϊκή λέξη «αλήθεια» αντιπροσωπεύει τον Ιησού, ο οποίος είναι ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος και το Άλφα και το Ωμέγα, και η ίδια η λέξη αποτελείται από το πρώτο και το τελευταίο γράμμα, τα οποία παριστούν το ίδιο πράγμα· διότι, ως Άλφα και Ωμέγα, ο Ιησούς απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος μαζί με την αρχή ενός πράγματος. Η ζωή, ο θάνατος και η ανάσταση του Χριστού είναι αλήθεια, διότι, μεταξύ άλλων, παριστώνται με τρία βήματα, και το πρώτο και το τελευταίο βήμα είναι αμφότερα «ζωή», διότι και η «ζωή» και η «ανάσταση» είναι αμφότερες «ζωή». Το μεσαίο γράμμα της εβραϊκής λέξεως είναι το δέκατο τρίτο γράμμα του αλφαβήτου, και ο αριθμός δεκατρία είναι σύμβολο ανταρσίας, και ο θάνατος του Χριστού επήλθε εξαιτίας της ανταρσίας του Σατανά και των υιών του Αδάμ, οι οποίοι ενώθηκαν με την ανταρσία του.

Η κατανόηση της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού στο βιβλίο της Αποκαλύψεως αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από το τέλος της δοκιμασίας του ανθρώπου, και ένα πρωτεύον στοιχείο της αληθείας που αποσφραγίζεται εκείνον τον καιρό είναι ότι ο Χριστός είναι η «αλήθεια», το Άλφα και το Ωμέγα, ο Οποίος θέτει την υπογραφή Του ως το Άλφα και το Ωμέγα επάνω στις αλήθειες τις οποίες έχει ορίσει να υπάρχουν μέσα στον Λόγο Του. Όταν η Αδελφή White έγραψε: «Η ιστορία της ζωής, του θανάτου και της αναστάσεως του Ιησού, ως εκείνη του Υιού του Θεού, δεν μπορεί να αποδειχθεί πλήρως χωρίς τη μαρτυρία που περιέχεται στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Χριστός αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη τόσο καθαρά όσο και στην Καινή»,

επιβεβαιώνει, για όσους θα δουν, ότι το μήνυμα των τριών αγγέλων στο δέκατο τέταρτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως (το οποίο είναι επίσης δομημένο επάνω στα ίδια τρία βήματα, ως «ζωή, θάνατος και ανάσταση»), «δεν μπορεί να αποδειχθεί πλήρως χωρίς τη μαρτυρία που περιέχεται» στο βιβλίο του Δανιήλ.

Προσδιορίζει επίσης ότι το βιβλίο του Δανιήλ μαρτυρεί περί μιας Βαβυλώνας «μέλλουσας να έλθη», ενώ το βιβλίο της Αποκαλύψεως μαρτυρεί περί μιας Βαβυλώνας η οποία «ήλθε», κατά τον τρόπον που προελέχθη από το βιβλίο του Δανιήλ. Περαιτέρω, η εφαρμογή προσδιορίζει ότι «διά να εκτιμηθή» το βιβλίο της Αποκαλύψεως, το βιβλίο του Δανιήλ «πρέπει να γίνη πλήρως κατανοητόν», διότι «το δεδοξασμένον φως» από το βιβλίο του Δανιήλ «είναι εκείνο που αναδεικνύει τη ζωή του Χριστού και τας διδασκαλίας» του βιβλίου της Αποκαλύψεως «με σαφήνεια και ωραιότητα».

Τα λόγια της μπορούν επίσης να νοηθούν ως δηλωτικά ότι «τα θαύματα του Ιησού», όπως παριστάνονται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, αποτελούσαν «απόδειξιν της θεότητός Του· αλλά αι ισχυρότεροι αποδείξεις ότι Αυτός είναι ο Λυτρωτής του κόσμου ευρίσκονται» όταν αι προφητεΐαι του βιβλίου του Δανιήλ «συγκρίνονται με την ιστορίαν» του βιβλίου της Αποκαλύψεως. Περαιτέρω, δύναται να αναγνωρισθή ότι, όταν «ο Ιησούς είπε προς τους Ιουδαίους· “Ερευνάτε τας Γραφάς· διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον, και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού,”» για τους πνευματικούς Ιουδαίους του σήμερα, το βιβλίο του Δανιήλ είναι εκείνο το οποίον μαρτυρεί περί της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, και ότι εκείνη η αποκάλυψις, η οποία αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμασίας, είναι εκεί όπου ευρίσκεται η αιώνιος ζωή.

Το βιβλίο του Δανιήλ εκθέτει τις προφητικές αλήθειες που φέρονται στην τελείωση στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Είναι δομημένο επάνω στα τρία βήματα που αντιπροσωπεύονται από την εβραϊκή λέξη για την «αλήθεια», και επομένως το ίδιο το βιβλίο αποτελεί δοκιμασία για τη γενεά κατά την οποία τα γεγονότα αυτά αποσφραγίζονται και αποκαλύπτονται. Ο ίδιος ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, τονίζεται άμεσα στις πρώτες κιάλας λέξεις και στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης. Τα παρόντα άρθρα έχουν επίσης δείξει ότι το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ κατέχει την ίδια προφητική δομή και τα ίδια χαρακτηριστικά με το μήνυμα του πρώτου αγγέλου του δέκατου τέταρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου και το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ προσδιορίζουν αμφοτέρα τη δοκιμασία τριών σταδίων, η οποία αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Άλφα και του Ωμέγα. Το κεφάλαιο αρχίζει με την κυριολεκτική Βαβυλώνα να κατακτά τον κυριολεκτικό Ιούδα, και το βιβλίο οδηγεί στην έσχατη μάχη μεταξύ Βαβυλώνας και Ιούδα, η οποία παρουσιάζεται στους τελευταίους έξι στίχους του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ. Στους στίχους εκείνους η πνευματική Βαβυλώνα κατακτάται από τον πνευματικό Ιούδα, ακριβώς καθώς ο Μιχαήλ εγείρεται και η ανθρώπινη περίοδος δοκιμασίας λήγει. Οι στίχοι εκείνοι αντιπροσωπεύουν το τέλος της προφητικής ιστορίας του πολέμου μεταξύ Βαβυλώνας και Ιούδα. Στους στίχους εκείνους απεικονίζεται η θεραπεία του θανάσιμου τραύματος.

Τα εδάφια που περιγράφουν τη θεραπεία της θανατηφόρου πληγής αρχίζουν με το εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ένδεκα, το οποίο αρχίζει με τα λόγια: «Και κατά τον καιρόν του τέλους». Ο «καιρός του τέλους» στο εδάφιο αντιπροσωπεύει το 1798, όταν στον παπισμό επιφέρθηκε η θανατηφόρος του πληγή. Κατόπιν, τα εδάφια αφηγούνται την ιστορία τού πώς θεραπεύεται η θανατηφόρος πληγή, καθώς ο παπισμός κατακτά, πρώτον, τον εχθρό του, τον βασιλέα του νότου (τη Σοβιετική Ένωση), δεύτερον, τον σύμμαχό του, την ένδοξη γη (τις Ηνωμένες Πολιτείες), και τρίτον, το θύμα του, την Αίγυπτο (τα Ηνωμένα Έθνη). Στο εδάφιο σαράντα πέντε ο παπισμός (ο βασιλεύς του βορρά) φθάνει στο τέλος του, και δεν υπάρχει κανείς να τον βοηθήσει. Η ιστορία της θεραπείας της θανατηφόρου πληγής του παπισμού στα εδάφια αρχίζει με την πτώση του παπισμού το 1798 και τελειώνει με την τελική άνοδο και πτώση του παπισμού. Τα εδάφια μεταξύ της αρχής του αποσπάσματος και του τέλους του αποσπάσματος προσδιορίζουν την αποστασία στο μέσον.

Η εβραϊκή λέξη για την «αλήθεια» σχηματίζεται από τον συνδυασμό του πρώτου γράμματος, του δέκατου τρίτου γράμματος και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου. Το δεκατρία είναι αριθμός που συμβολίζει την ανταρσία, και την ιστορία μεταξύ του πρώτου και του τελευταίου. Στο τελικό χωρίο της προφητείας στο βιβλίο του Δανιήλ, παρίσταται ο ίδιος πόλεμος που παρίσταται στα πρώτα κιάλας εδάφια του βιβλίου. Εκείνα τα εδάφια εισάγουν το πρώτο κεφάλαιο, όπου βρίσκουμε την τριπλή διαδικασία δοκιμασίας, η οποία είναι η αλήθεια. Έπειτα, στο τελικό χωρίο βρίσκουμε τα ίδια τρία βήματα, καθώς αρχίζει με την πρώτη πτώση του παπισμού και τελειώνει με την τελευταία πτώση του παπισμού, ενώ στο μέσον εγκλείεται η ανταρσία των εσχάτων ημερών.

Μέσα σε εκείνα τα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, υπάρχει μία δεύτερη μαρτυρία της αλήθειας· διότι η πρώτη γεωγραφική δύναμη που ο παπισμός χρειαζόταν να ανατρέψει (ο βασιλεύς του νότου) είναι σύμβολο της δυνάμεως του δράκοντος, όπως επίσης και η τελευταία από τις τρεις γεωγραφικές δυνάμεις (η Αίγυπτος). Η τριπλή κατάκτηση που είναι αναγκαία ώστε να θεραπευθεί το θανατηφόρο τραύμα αρχίζει με τον βασιλέα του νότου, ο οποίος είναι σύμβολο της δρακόντειας δυνάμεως της αθεΐας, και η τελευταία από τις τρεις δυνάμεις, η οποία παριστάνεται από την Αίγυπτο, είναι το κύριο βιβλικό σύμβολο της αθεΐας που συνδέεται με τον δράκοντα. Πράγματι, η λέξη που μεταφράζεται ως «νότος» στο εδάφιο σαράντα του χωρίου είναι «negeb», η οποία ενίοτε μεταφράζεται ως Αίγυπτος. Τα τρία εμπόδια φέρουν τη σφραγίδα της αλήθειας, διότι το πρώτο εμπόδιο είναι το τελευταίο εμπόδιο. Η δύναμη στο μέσον είναι η ένδοξη γη (οι Ηνωμένες Πολιτείες). Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ο τόπος όπου επιφέρεται η αποστασία του νόμου της Κυριακής, και το σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών όταν άρχισαν ήταν δεκατρείς αποικίες.

Η υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα διαπερνά το βιβλίο του Δανιήλ και παρέχει τη μαρτυρία η οποία, όταν συναρμολόγεται με το βιβλίο της Αποκάλυψης, θεμελιώνει τη θεότητα του Ιησού Χριστού. Κατά το δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ και την τριμερή διαδικασία δοκιμασίας που λαμβάνει χώρα στη γενεά κατά την οποία το βιβλίο αποσφραγίζεται, το να απορρίπτει κανείς την αποκάλυψη της δομής του βιβλίου του Δανιήλ σημαίνει ότι συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων που προσδιορίζονται ως οι ασεβείς. Κατά το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το να απορρίπτει κανείς την αποκάλυψη της δομής του βιβλίου του Δανιήλ σημαίνει ότι συγκαταλέγεται

μεταξύ εκείνων που προσδιορίζονται ως προσκυνούντες το θηρίο και την εικόνα του.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης δηλώνει ότι, ακριβώς πριν από τη λήξη του χρόνου της δοκιμασίας, αποσφραγίζεται η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, και η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού περιλαμβάνει την αποσφράγιση της δομής του βιβλίου του Δανιήλ.

«Τιμημένος από ανθρώπους με τα καθήκοντα της πολιτείας και με τα απόρρητα βασιλείων που ασκούσαν παγκόσμια κυριαρχία, ο Δανιήλ τιμήθηκε από τον Θεό ως πρεσβευτής Του και έλαβε πολλές αποκαλύψεις των μυστηρίων των μελλόντων αιώνων. Οι θαυμαστές του προφητείες, όπως καταγράφηκαν από τον ίδιο στα κεφάλαια 7 έως 12 του βιβλίου που φέρει το όνομά του, δεν έγιναν πλήρως κατανοητές ούτε από τον ίδιο τον προφήτη· αλλά προτού ολοκληρωθούν οι κόποι της ζωής του, του δόθηκε η μακάρια διαβεβαίωση ότι «εις το τέλος των ημερών»—κατά την καταληκτική περίοδο της ιστορίας αυτού του κόσμου—θα του επιτρεπόταν και πάλι να σταθεί στον κλήρο και στη θέση του. Δεν του δόθηκε να κατανοήσει όλα όσα ο Θεός είχε αποκαλύψει σχετικά με τον θείο σκοπό. «Σφράγισον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον», του δόθηκε η εντολή σχετικά με τα προφητικά του γραπτά· αυτά έπρεπε να παραμείνουν σφραγισμένα «έως του καιρού του τέλους». «Υπαγε, Δανιήλ», διέταξε για μία ακόμη φορά ο άγγελος τον πιστό αγγελιαφόρο του Ιεχωβά· «διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως του καιρού του τέλους... Σὺ δε ὑπάγε ἕως του τέλους· διότι θέλεις αναπαυθῆ και σταθῆ εις τον κλήρον σου εις το τέλος των ημερών». Δανιήλ 12:4, 9, 13.»

«Καθώς πλησιάζουμε προς το τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου, οι προφητείες που καταγράφηκαν από τον Δανιήλ απαιτούν την ιδιαίτερη προσοχή μας, επειδή αναφέρονται ακριβώς στον καιρό κατά τον οποίο ζούμε. Με αυτές πρέπει να συνδέονται και οι διδασκαλίες του τελευταίου βιβλίου των Γραφών της Καινής Διαθήκης. Ο Σατανάς έχει οδηγήσει πολλούς να πιστεύουν ότι τα προφητικά μέρη των συγγραμμάτων του Δανιήλ και του Ιωάννη του αποκαλυπτή δεν μπορούν να κατανοηθούν. Αλλά η υπόσχεση είναι σαφής ότι ιδιαίτερη ευλογία θα συνοδεύει τη μελέτη αυτών των προφητειών. “Οι συνετοί θέλουσι νοήσει” (εδάφιο 10), ειπώθηκε για τα οράματα του Δανιήλ που επρόκειτο να αποσφραγισθούν στις έσχατες ημέρες· και για την αποκάλυψη που ο Χριστός έδωσε στον δούλο Του Ιωάννη για την καθοδήγηση του λαού του Θεού σε όλους τους αιώνες, η υπόσχεση είναι: “Μακάριος ο αναγινώσκων, και οι ακούντες τους λόγους της προφητείας ταύτης, και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή”. Αποκάλυψις 1:3.» Προφήτες και Βασιλείς, 547.

Μιλώντας σε μέλλοντα χρόνο προς τη δική της εποχή, η Αδελφή Γουάιτ δήλωσε: «καθώς πλησιάζουμε στο τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου», «οι συνετοί θα κατανοήσουν» ότι «οι προφητείες που έχουν καταγραφεί από τον Δανιήλ απαιτούν την ιδιαίτερη προσοχή μας, διότι αναφέρονται ακριβώς στον καιρό κατά τον οποίο ζούμε». Οι «πολλές αποκαλύψεις των μυστηρίων των επερχομένων αιώνων. Οι θαυμαστές προφητείες του, όπως έχουν καταγραφεί από αυτόν στα κεφάλαια επτά έως δώδεκα του βιβλίου που φέρει το όνομά του», «πρέπει να αποσφραγισθούν κατά τις έσχατες ημέρες».

Όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται, παράγει μια διαδικασία εξαγνισμού τριών σταδίων, η οποία δοκιμάζει τη γενεά που ζει όταν ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα δίνει το βιβλίο του Δανιήλ

στον λαό Του. Στην Αποκάλυψη δέκα, η Αδελφή White μάς πληροφορεί ότι ο άγγελος που κατέβηκε ήταν «όχι λιγότερο πρόσωπο από τον Ιησού Χριστό». Στην Αποκάλυψη δέκα, ο άγγελος είχε στο χέρι Του ένα μικρό βιβλίο ανοιχτό, το οποίο ο Ιωάννης προστάχθηκε να λάβει και να καταφάγει. Το βιβλίο εκείνο αποσφραγίστηκε από τον Λέοντα εκ της φυλής του Ιούδα, ο οποίος δεν είναι λιγότερο πρόσωπο από τον Ιησού Χριστό· επομένως, το βιβλίο που ο Ιωάννης προστάχθηκε να καταφάγει ήταν το μικρό βιβλίο του Δανιήλ.

«Ήταν ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα που αποσφράγισε το βιβλίο και έδωσε στον Ιωάννη την αποκάλυψη εκείνων που πρέπει να είναι κατά τις έσχατες αυτές ημέρες.

«Ο Δανιήλ στάθηκε στον κλήρο του για να φέρει τη μαρτυρία του, η οποία ήταν σφραγισμένη έως τον καιρό του τέλους, όταν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου επρόκειτο να κηρυχθεί στον κόσμο μας. Τα ζητήματα αυτά είναι απείρου σπουδαιότητας στις έσχατες αυτές ημέρες· αλλά ενώ “πολλοί θέλουσι καθαρισθῆ, καὶ λευκανθῆ, καὶ δοκιμασθῆ,” “οἱ ἄσεβεῖς θέλουσιν ἄσεβῆσαι· καὶ οὐδεις τῶν ἄσεβῶν θέλει ἐννοήσῃ.” Πόσο αληθινό είναι αυτό! Η αμαρτία είναι η παράβαση του νόμου του Θεού· και όσοι δεν θα δεχθούν το φως σχετικά με τον νόμο του Θεού δεν θα κατανοήσουν τη διακήρυξη των μηνυμάτων του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αγγέλου. Το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται στην Αποκάλυψη προς τον Ιωάννη και μας μεταφέρει στις τελευταίες σκηνές της ιστορίας αυτής της γης.»

«Θα έχουν οι αδελφοί μας κατά νου ότι ζούμε εν μέσω των κινδύνων των εσχάτων ημερών; Μελετήστε την Αποκάλυψη σε συνδυασμό με τον Δανιήλ. Διδάξτε αυτά τα πράγματα.»
Testimonies to Ministers, 115.

Το να απορρίπτει κανείς την αποκάλυψη της δομής του βιβλίου του Δανιήλ, η οποία τώρα αποσφραγίζεται, σημαίνει να συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων που προσδιορίζονται ως οι ασεβείς. Τα πρώτα έξι κεφάλαια του Δανιήλ θεμελιώνουν την προφητική δομή που αντιπροσωπεύει την προφητική ιστορία του Αντβεντισμού, το θηρίο της γης, τα εβδομήντα συμβολικά έτη του εικοστού τρίτου κεφαλαίου του Ησαΐα, τα δύο κέρατα του Προτεσταντισμού και του Ρεπουμπλικανισμού, την προφητική ιστορία του μηνύματος του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, και την ιστορία των μηνυμάτων των τριών αγγέλων. Τα τελευταία έξι κεφάλαια του Δανιήλ προσδιορίζουν τα προφητικά μηνύματα που αποσφραγίζονται στην αρχή και στο τέλος όλων αυτών των προαναφερθεισών ιστοριών.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι η ιστορία της κίνησης του πρώτου αγγέλου, στην αρχή της ιστορίας του θηρίου της γης. Τα κεφάλαια ένα έως τρία είναι η ιστορία της κίνησης του τρίτου αγγέλου, στο τέλος της ιστορίας του θηρίου της γης. Το τέταρτο κεφάλαιο πρέπει να ευθυγραμμισθεί με το πρώτο κεφάλαιο, ως η αρχή, και τα κεφάλαια πέντε και έξι πρέπει να ευθυγραμμισθούν με τα κεφάλαια ένα έως τρία, ως το τέλος. Η αύξηση της γνώσης που παριστάνεται στα κεφάλαια επτά, οκτώ και εννέα πρέπει να ευθυγραμμισθεί με το πρώτο κεφάλαιο ως η αρχική ιστορία. Η αύξηση της γνώσης που παριστάνεται στα κεφάλαια δέκα, ένδεκα και δώδεκα πρέπει να ευθυγραμμισθεί με τα κεφάλαια ένα έως τρία ως η τελική ιστορία.

Γραμμή επί γραμμής, αυτή η εφαρμογή προσδιορίζει την αρχική ιστορία του θηρίου της γης ως τα κεφάλαια ένα, τέσσερα, επτά, οκτώ και εννέα. Η εφαρμογή προσδιορίζει επίσης την τελική

ιστορία του θηρίου της γης ως τα κεφάλαια ένα έως τρία, τα κεφάλαια πέντε, έξι και δέκα έως δώδεκα. Έτσι, το βιβλίο του Δανιήλ εκτίθεται ως τόσο η αρχή όσο και το τέλος του θηρίου της γης.

Η αρχή του θηρίου της γης μπορεί τότε να προσδιορισθεί ως το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, διότι το τέταρτο κεφάλαιο πρέπει να τεθεί επάνω στο πρώτο κεφάλαιο (γραμμή επί γραμμής). Τα κεφάλαια επτά, οκτώ και εννέα πρέπει επίσης να τεθούν επάνω στο πρώτο κεφάλαιο. Επομένως, η αρχή της ιστορίας του θηρίου της γης αντιπροσωπεύεται από το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Το ίδιο ισχύει και για το τέλος του θηρίου της γης. Το τέλος της ιστορίας του θηρίου της γης παριστάνεται από τα κεφάλαια ένα έως τρία, και τα κεφάλαια πέντε, έξι, δέκα, ένδεκα και δώδεκα έρχονται να επικαλυφθούν με τα πρώτα τρία κεφάλαια (γραμμή επί γραμμής)· έτσι, το τέλος της ιστορίας του θηρίου της γης παριστάνεται από τα τρία πρώτα κεφάλαια του Δανιήλ.

Το πρώτο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει την αρχή, και έπειτα τα κεφάλαια ένα έως τρία αντιπροσωπεύουν το τέλος, και η διάρθρωση του ενός και έπειτα των τριών προσδιορίζει ότι η προφητική δομή του βιβλίου του Δανιήλ είναι ταυτόσημη με την προφητική δομή των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα. Εκεί, όπως και στον Δανιήλ, ο πρώτος άγγελος αντιπροσωπεύει μια χωριστή ιστορία, αλλά είναι επίσης το ένα τρίτο της ιστορίας των τριών αγγέλων. Ταυτοχρόνως, καθώς αυτή η αναγνώριση προσδιορίζει και τονίζει τον συνδυασμό των τριών και του ενός, αποτελεί επίσης τη δομή της εβραϊκής λέξεως «αλήθεια», η οποία αντιπροσωπεύει όχι μόνον τον Χριστό και τη δημιουργική δύναμη του Θεού, αλλά και μια δοκιμασία και διαδικασία καθαρισμού τριών βημάτων, η οποία αντιπροσωπεύεται τόσο στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, όσο και κατόπιν εκ νέου στα κεφάλαια ένα έως τρία του Δανιήλ.

Ο Ιησούς, ο οποίος είναι η αλήθεια, είναι επίσης ο Πρώτος και ο Έσχατος, και από αυτή την άποψη η ιστορία της κινήσεως του πρώτου αγγέλου επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στην ιστορία των τριών αγγέλων· έτσι, είναι προφητικώς αποδεκτό να τοποθετηθούν τα τρία πρώτα κεφάλαια του Δανιήλ επάνω από το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, διότι η αρχή πάντοτε απεικονίζει το τέλος. Το βιβλίο του Δανιήλ κατόπιν καθίσταται το «μικρόν βιβλίον» που βρίσκεται στο χέρι του αγγέλου, διότι το «μικρόν βιβλίον» του Δανιήλ δύναται να εκπροσωπηθεί πλήρως στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας στο βιβλίο του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Μεταξύ εκείνων που αναζητούσαν οι υπηρέτες οι οποίοι ετοιμάζονταν να εκτελέσουν τις διατάξεις του βασιλικού διατάγματος, ήταν ο Δανιήλ και οι φίλοι του. Όταν πληροφορήθηκε ότι, σύμφωνα με το διάταγμα, έπρεπε και αυτοί να πεθάνουν, ο Δανιήλ, “μετά συμβουλής και συνέσεως”, ρώτησε τον Αριώχ, τον αρχηγό της βασιλικής φρουράς, “Διατί είναι το διάταγμα του βασιλέως τόνσον επείγον;” Ο Αριώχ τού διηγήθηκε την ιστορία της αμυχανίας του βασιλέως εξαιτίας του αξιοσημείωτου ονείρου του, και της αποτυχίας του να εξασφαλίσει βοήθεια από εκείνους στους οποίους μέχρι τότε είχε εναποθέσει την πληρέστερη εμπιστοσύνη του. Ακούοντας αυτά, ο Δανιήλ, θέτοντας τη ζωή του σε κίνδυνο, τόλμησε να παρουσιαστεί ενώπιον του βασιλέως και παρακάλεσε να του δοθεί χρόνος, ώστε να δεηθεί τον Θεό του να του αποκαλύψει το όνειρο και την ερμηνεία του.»

«Στο αίτημα αυτό ο μονάρχης συγκατένευσε. “Τότε ο Δανιήλ υπήγε εις τον οίκον αυτού και εφανέρωσε το πράγμα εις τον Ανανίαν, τον Μισαήλ και τον Αζαρίαν, τους συντρόφους αυτού.” Από κοινού εξήτησαν σοφία από την Πηγή του φωτός και της γνώσεως. Η πίστη τους ήτο ισχυρά, με την επίγνωση ότι ο Θεός τούς είχε θέσει εκεί όπου ευρίσκοντο, ότι επιτελούσαν το έργον Αυτού και ανταποκρίνοντο εις τας απαιτήσεις του καθήκοντος. Σε καιρούς αμηχανίας και κινδύνου είχαν πάντοτε στραφεί προς Αυτόν για καθοδήγηση και προστασία, και Εκείνος είχε αποδειχθεί βοήθεια πάντοτε παρούσα. Τώρα, με συντριβή καρδιάς, υπέταξαν εκ νέου εαυτούς εις τον Κριτήν της γης, ικετεύοντας να τους χαρίσει λύτρωση κατά τον παρόντα αυτόν καιρό της ιδιαιτέρας ανάγκης των. Και δεν ικέτευσαν ματαίως. Ο Θεός, τον οποίον είχαν τιμήσει, τώρα ετίμησε αυτούς. Το Πνεύμα του Κυρίου ανεπαύθη επ’ αυτών, και εις τον Δανιήλ, “εν νυκτερινή οράσει”, απεκαλύφθη το ενύπνιον του βασιλέως και η ερμηνεία αυτού.»

«Η πρώτη πράξη του Δανιήλ ήταν να ευχαριστήσῃ τον Θεό για την αποκάλυψη που του είχε δοθεί. “Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Θεού στους αιώνες των αιώνων”, αναφώνησε· “επειδή η σοφία και η δύναμη είναι δικές Του· και Αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τις εποχές· καθαιρεί βασιλείς και εγκαθιστά βασιλείς· δίνει σοφία στους σοφούς και γνώση σ’ εκείνους που έχουν σύνεση· Αυτός αποκαλύπτει τα βαθιά και τα κρυφά· γνωρίζει τι βρίσκεται μέσα στο σκοτάδι, και το φως κατοικεί μαζί Του. Σε ευχαριστώ και Σε αινώ, ω Θεέ των πατέρων μου, που μου έδωσες σοφία και δύναμη, και τώρα μου έκανες γνωστό εκείνο που ζητήσαμε από Σένα· επειδή τώρα μας έκανες γνωστή την υπόθεση του βασιλιά.”» Προφήτες και Βασιλείς, 493, 494.